

Förklarande anmärkningar

Regler för fakturor med mervärdesskatteuppgifter

(Rådets direktiv 2010/45/EU)

- **Varför behövs förklarande anmärkningar?**

Syftet med förklarande anmärkningar är att förbättra förståelsen för lagstiftning som antas på EU-nivå, i det här fallet främst direktivet om fakturering (2010/45/EU). Dessa förklarande anmärkningar utfärdas över ett år innan lagstiftningen ska genomföras i medlemsstaterna, i tanke att hjälpa medlemsstaterna att införliva lagstiftningen på ett enhetligare sätt och ge företagen den information de behöver för att kunna anpassa sig till de nya reglerna i tid.

Dessa anmärkningar ersätter inte mervärdesskattekommitténs riktlinjer eller en genomförandeförordning, eftersom de har sina egna uppgifter i lagstiftningsprocessen.

- **Vilken information lämnas i de förklarande anmärkningarna?**

Syftet med dessa förklarande anmärkningar är att de ska fungera som vägledning för att klargöra tillämpningen av regler för fakturor med mervärdesskattuppgifter. De ger både praktisk hjälp och bidrar till att förstå innebörden i vissa frågor som finns i artiklarna.

- **Kännetecknen för de förklarande anmärkningarna**

Dessa förklarande anmärkningar är resultatet av ett samarbete: även om de utfärdas av generaldirektoratet för skatter och tullar (GD Taxaud) för att läggas ut på generaldirektoratets webbplats, är de resultatet av diskussioner med både medlemsstater och företag.

Medlemsstaterna har deltagit, först via ett Fiscalis-seminarium om fakturering som hölls på Malta i februari 2011, och därefter i diskussionerna i mervärdesskattekommittén. Företagens synpunkter har också inhämtats genom en tillfällig företagsgrupp med representativa organisationer på EU-nivå, och när det gäller frågor om elektronisk fakturering via Europeiska standardiseringskommittén (CEN).

Dessa förklarande anmärkningar är inte rättsligt bindande, utan är endast tänkta att fungera som en praktisk och informell vägledning om hur generaldirektoratet för skatter

och tullar anser att EU:s lagstiftning på det här området ska tillämpas. De representerar inte nödvändigtvis kommissionens åsikter, och kommissionen är inte bunden av några åsikter som anges i anmärkningarna.

Eftersom lagstiftningen om fakturering av mervärdesskatt grundas på ett direktiv är dessutom varje medlemsstat ansvarig för att införliva direktivets bestämmelser i sin nationella lagstiftning och se till att de tillämpas korrekt inom sitt territorium.

Med tanke på detta och de grundläggande subsidiaritetsprinciperna är det de nationella skatteförvaltningarna som har det främsta ansvaret för att informera alla beskattningsbara personer om tolkningen och tillämpningen av dessa bestämmelser.

Medlemsstaterna förväntas därför utarbeta sina egna nationella vägledningar om tillämpningen av de nya reglerna för fakturor med mervärdesskattesuppgifter. En förteckning över webbadresser till medlemsstaternas skattemyndigheter där man kan finna nationell vägledning finns på följande webbplats.

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/links/tax/index_en.htm

Dessa förklarande anmärkningar är icke uttömmande: Endast vissa faktureringsfrågor som ansågs behöva närmare förklaringar har tagits med. Det rör antingen förklaringar av de nya reglerna i direktiv 2010/45/EU eller regler i direktivet om mervärdesskatt som man ansåg behövde klargöras.

De förklarande anmärkningarna är ett pågående arbete: Dessa anmärkningar är inte slutversionen, utan avspeglar situationen vid en viss tidpunkt enligt den kunskap och erfarenhet som då finns tillgänglig. Tanken är att anmärkningarna ska kompletteras i framtiden med rättspraxis, riktlinjer från mervärdesskattekommittén och tillämplig praxis.

Förteckning över de frågor som tas upp i de förklarande anmärkningarna

A: Krav på pappersfakturer och elektroniska fakturer

1. Fakturorna måste återge verkliga leveranser eller tillhandahållanden – skäl 10 i direktiv 2010/45/EU
2. Definition av elektronisk faktura – artikel 217
3. Köparens godkännande – artikel 232
4. Ursprungets äkthet – artikel 233.1 tredje stycket
5. Innehållets integritet – artikel 233.1 fjärde stycket
6. Läsbarhet – artikel 233.1 första och andra stycket
7. Olika sätt att säkerställa ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarhet – artikel 233.1 andra stycket
8. Administrativa kontroller – artikel 233.1 andra stycket
9. Tillförlitlig verifieringskedja – artikel 233.1 andra stycket
10. Avancerad elektronisk signatur och elektroniskt datautbyte (EDI) – artikel 233.2
11. Tidpunkt för utfärdandet till dess att lagringsperioden löper ut – artikel 233.1 första stycket
12. Lagring av fakturer – (se dokument nr D3)

B: Utfärdande av fakturer

1. Artikel 219a – Vilken medlemsstats regler ska tillämpas?
2. Artikel 221.3 – Medlemsstaternas tillämpliga faktureringsregler för varor eller tjänster som är undantagna från skatteplikt
3. Artiklarna 220.2 och 221.2 – Faktureringsregler för finansiella tjänster som är undantagna från skatteplikt (artikel 135.1 leden a–g)

4. Artikel 224 – Självfakturering

C: Fakturornas innehåll

1. Artikel 226.2 – Löpnummer
2. Artikel 226.7a – Kontantmetod
3. Artikel 226.11 – Leveranser och tillhandahållanden som är undantagna från skatteplikt
4. Artiklarna 91 och 230 – Omräkning av mervärdesskattebelopp till nationell valuta
5. Artikel 226b – Förenklade fakturor

D: Lagring av fakturor

1. Artikel 247 – Lagringsperiod
2. Artikel 248a – Översättning och språk som används i fakturan
3. Artikel 247 – Lagringsform

EUROPEISKA KOMMISSIONEN
GENERALDIREKTORATET FÖR
SKATTER OCH TULLAR
Indirekta skatter och skatteförvaltning
Enhet C1: Mervärdesskatt och andra omsättningskatter

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011 [Dokumenthänvisning: A](#)

Ärende: Krav på pappersfakturor och elektroniska fakturor

Bakgrund och innehåll

Rättslig grund: Rådets direktiv 2010/45/EU av den 13 juli 2010 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller regler om fakturering

Referensdokument Artiklarna 217, 232 och 233 samt skäl 10

Innehåll:

1. Fakturorna måste återge verkliga leveranser eller tillhandahållanden – skäl 10 i direktiv 2010/45/EU
2. Definition av elektronisk faktura – artikel 217
3. Köparens godkännande – artikel 232
4. Ursprungets äkthet – artikel 233.1 tredje stycket
5. Innehållets integritet – artikel 233.1 fjärde stycket
6. Läsbarhet – artikel 233.1 första och andra stycket
7. Olika sätt att säkerställa ursprungets äkthet, innehållsets integritet och läsbarhet – artikel 233.1 andra stycket
8. Administrativa kontroller – artikel 233.1 andra stycket

9. Tillförlitlig verifieringskedja – artikel 233.1 andra stycket
10. Avancerad elektronisk signatur och elektroniskt datautbyte (EDI) – artikel 233.2
11. Tidpunkt för utfärdandet till dess att lagringsperioden löper ut – artikel 233.1 första stycket
12. Lagring av fakturor – (se dokument nr D3)

Kommentarer:

Syftet med rådets direktiv 2010/45/EU av den 13 juli 2010 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller regler om fakturering är att främja och ytterligare förenkla faktureringsreglerna genom att undanröja befintliga bördor och hinder. Genom direktivet införs likabehandling av pappersfakturor och elektroniska fakturor (samma process som gäller för pappersfakturor får även användas för elektroniska fakturor) utan att den administrativa bördan för pappersfakturor ökas. Syftet är alltså att främja utnyttjandet av elektroniska fakturor genom att företagen själva får välja vilken metod de vill använda för att säkerställa ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarheten vad gäller fakturor.

I direktivet fastställs kravet att fakturorna måste återge verkliga leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster, vilket innebär att ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarheten vad gäller fakturor måste säkerställas från tidpunkten för utfärdandet till dess att lagringsperioden löper ut. Detta kan åstadkommas med hjälp av administrativa kontroller för att upprätta tillförlitliga verifieringskedjor mellan fakturor och leveranser eller tillhandahållanden som säkerställer leverantörens eller tillhandahållarens eller fakturautfärdarens identitet, att momsuppgifterna (de uppgifter som ska anges på fakturan enligt momsdirektivet) är oförändrade (innehållets integritet), och slutligen att fakturan är läsbar.

Med hjälp av administrativa kontroller kan tillförlitliga verifieringskedjor mellan fakturor och leveranser eller tillhandahållanden upprättas, och därigenom säkerställs ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarhet för alla fakturor, oavsett om det gäller pappersfakturor eller elektroniska fakturor. Förutom administrativa kontroller är avancerade elektroniska signaturer¹ baserade på ett kvalificerat certifikat och skapade av en säker anordning för skapande av signaturer eller ett elektroniskt datautbyte (EDI) exempel på hur ursprungets äkthet och innehållets integritet för elektroniska fakturor kan säkerställas genom särskild teknik. Denna typ av teknik hjälper företag att säkerställa att

¹ Avancerade elektroniska signaturer som baseras på ett kvalificerat certifikat och skapas av en säker anordning för skapande av signaturer kallas ofta "kvalificerade elektroniska signaturer".

kraven på ursprungets äkthet och innehållets integritet är uppfyllda, och skapar därför rättslig säkerhet. De är emellertid bara exempel, och det är tillåtet att använda annan teknik och andra förfaranden.

Syftet med reglerna för elektronisk fakturering beskrivs i skälen 8–11 i direktivet. Artiklarna 217, 232 och 233 har ändrats i enlighet med detta.

Syftet med denna kompletterande vägledning är att förbättra förståelsen av dessa artiklar. Målsättningen är alltså att bistå medlemsstaterna med rådgivning om hur de ska genomföra och tillämpa artiklarna i sina nationella lagstiftningar på ett mer enhetligt sätt, samtidigt som de i sin tur hjälper företagen med praktiska aspekter.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011 [Dokumenthänvisning: A -1](#)

Ämne: Fakturorna måste återge verkliga leveranser eller tillhandahållanden

Hänvisning: Skäl 10 i direktiv 2010/45/EU

Fakturorna måste återge verkliga leveranser eller tillhandahållanden och deras äkthet, integritet och läsbarhet bör därför säkerställas. Med hjälp av administrativa kontroller kan tillförlitliga verifieringskedjor mellan fakturor och leveranser eller tillhandahållanden upprättas, och därigenom säkerställs att alla fakturor (oavsett om det gäller pappersfakturor eller elektroniska fakturor) uppfyller dessa krav.

Kommentarer:

I skäl 10 anges att en faktura måste återge verkliga leveranser eller tillhandahållanden och att deras äkthet, integritet och läsbarhet därför bör säkerställas.

Det är upp till varje beskattningsbar person att säkerställa att de fakturauppgifter som utbyts återger verkliga leveranser eller tillhandahållanden. Hur detta görs bestämmer varje beskattningsbar person. Administrativa kontroller som skapar tillförlitliga verifieringskedjor mellan fakturor och leveranser eller tillhandahållanden är ett sätt att upprätta tillförlitliga verifieringskedjor mellan fakturor och leveranser eller tillhandahållanden.

I artikel 233.2 anges dessutom att den beskattningsbara personen till exempel kan uppfylla skyldigheten att säkerställa ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarheten vad gäller fakturan genom att använda de tekniker som anges i den punkten, dvs. en avancerad elektronisk signatur eller elektroniskt datautbyte (EDI). Dessa tekniker visar emellertid inte i sig att en leverans eller ett tillhandahållande har ägt rum.

Enligt artikel 233 är det den beskattningsbara personen om väljer vilken metod han eller hon vill använda för att uppfylla dessa krav.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011 [Dokumenthänvisning: A -2](#)

Ämne: Definition av en elektronisk faktura

Hänvisning: Artikel 217

I detta direktiv avses med "elektronisk faktura" en faktura som innehåller den information som krävs enligt detta direktiv och som har utfärdats och mottagits i ett elektroniskt format.

Kommentarer:

Det enda syftet med definitionen av en elektronisk faktura är att klargöra mottagarens godkännande enligt artikel 232 och att åskådliggöra användningen av det alternativ som medlemsstaterna ges enligt artikel 247.2 om lagring av fakturor.

En elektronisk faktura måste, precis som en pappersfaktura, innehålla de uppgifter som krävs enligt momsdirektivet.

För att en faktura ska anses utgöra en elektronisk faktura enligt direktivet måste den dessutom utfärdas och mottas i ett elektroniskt format. Det är de beskattningsbara personerna som väljer format. Detta omfattar fakturor i form av strukturerade meddelanden (t.ex. xml) eller andra typer av elektroniska format (t.ex. ett e-postbrev med en bifogad pdf-fil eller ett fax som mottas i elektroniskt format och inte i pappersformat.

Enligt definitionen kan inte alla fakturor som skapats i ett elektroniskt format anses utgöra en "elektronisk faktura". Fakturor som skapats i ett elektroniskt format, till exempel genom bokföringsprogram eller ordbehandlingsprogram, och som skickas och mottas i pappersformat är inte elektroniska fakturor.

Fakturor som skapats i pappersform och som skannas, skickas och mottas via e-post kan däremot anses utgöra elektroniska fakturor.

Det viktiga är alltså inte vilken typ av elektroniskt format fakturan har, utan endast att fakturan har ett elektroniskt format när den utfärdas och mottas. Detta innebär att elektroniska fakturor kan skickas och mottas i ett format, och därefter konverteras till ett annat format.

En faktura ska anses som utfärdad när leverantören/tillhandahållaren eller en tredje part som agerar för leverantörens/tillhandahållarens räkning, eller köparen när det gäller

självfakturering, gör fakturan tillgänglig så att den kan mottas av köparen. Detta kan innebära att en elektronisk faktura skickas direkt till köparen, till exempel genom e-post eller en säker länk, eller indirekt, till exempel via en eller flera tjänsteleverantörer, eller att den görs tillgänglig och åtkomlig för förvärvaren via en webbportal eller någon annan metod.

Det är viktigt att fastställa ett datum när en faktura ska anses vara utfärdad för att uppfylla leverantörens eller tillhandahållarens skyldighet att utfärda sina fakturor inom den fastställda tidsfristen (artikel 222), men även för mottagarens skyldighet när det gäller lagring av fakturorna.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011 [Dokumenthänvisning: A -3](#)

Ämne: Köparens godkännande

Hänvisning: Artikel 232

Användning av elektronisk faktura måste godkännas av mottagaren.

Kommentarer:

Det särskilda omnämmandet att användning av elektronisk faktura måste godkännas av mottagaren är främst motiverat av de tekniska förutsättningar som krävs för att kunna motta en elektronisk faktura och för att mottagaren ska kunna säkerställa fakturans ursprung, integritet och läsbarhet, och finns inte för pappersfakturor.

Med tanke på att pappersfakturor och elektroniska fakturor ska behandlas lika, kan mottagarens godkännande av en elektronisk faktura bekräftas på ett liknande sätt som när mottagaren godkänner en pappersfaktura. Bekräftelsen kan ha formen av ett skriftligt godkännande, vare sig det är formellt eller informellt, eller genom ett underförstått godkännande, till exempel genom behandling eller betalning av den mottagna fakturan.

I alla händelser är detta en fråga som de två handelsparterna ska enas om.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011 [Dokumenthänvisning: A -4](#)

Ämne: Ursprungets äkthet

Hänvisning: Artikel 233.1 tredje stycket

"Ursprungets äkthet" avser säkerställande av leverantörens eller tillhandahållarens eller fakturautfärdarens identitet.

Kommentarer:

Såväl den beskattningsbara person som mottar en leverans av varor eller utnyttjar en tillhandahållen tjänst som den beskattningsbara person som levererar varan eller tillhandahåller tjänsten är skyldig att säkerställa ursprungets äkthet för en faktura. Båda kan oberoende av varandra säkerställa ursprungets äkthet.

I detta sammanhang är det viktigt att tänka på fyra faktorer.

1. Försäkran från leverantören eller tillhandahållaren

Leverantören eller tillhandahållaren måste kunna intyga att det faktiskt är han eller hon som har utfärdat fakturan eller att fakturan har utfärdats i hans/hennes namn och för hans/hennes räkning. Detta kan göras genom att fakturan registreras i bokföringen. Vid självfakturering eller om en tredje part utfärdar fakturan kan detta intygas genom styrkande dokument.

2. Försäkran från mottagaren

Den beskattningsbara person som mottar varan eller tjänsten måste kunna intyga att den faktura som mottas har utfärdats av leverantören/tillhandahållaren eller av fakturautfärdaren.

Här har den beskattningsbara personen **två alternativ** att välja mellan. Det första alternativet är att kontrollera att uppgifterna om leverantörens eller tillhandahållarens identitet som anges på fakturan är riktiga. Det andra alternativet är att säkerställa fakturautfärdarens identitet.

a) Säkerställande av leverantörens eller tillhandahållarens identitet

Leverantörens eller tillhandahållarens identitet är en uppgift som alltid ska anges på fakturan. Detta är emellertid i sig inte tillräckligt för att säkerställa ursprungets äkthet. I detta fall ska mottagaren säkerställa att den leverantör eller tillhandahållare som anges på fakturan verkligen har utfört leveransen av de varor eller tillhandahållit de tjänster som fakturan avser. Den beskattningsbara personen kan tillämpa alla administrativa kontroller som skapar en tillförlitlig verifieringskedja mellan en faktura och en leverans eller ett tillhandahållande för att fullgöra den skyldigheten.

b) Säkerställa fakturautfärdarens identitet

Den beskattningsbara personen kan välja att säkerställa fakturautfärdarens identitet, till exempel genom en avancerad elektronisk signatur eller ett elektroniskt datautbyte (EDI). Detta ska dock inte påverka skäl 10 i direktiv 2010/45/EU, där det anges att fakturorna måste återge verkliga leveranser eller tillhandahållanden.

Man kan behöva fastställa fakturautfärdarens identitet både om leverantören eller tillhandahållaren har utfärdat fakturan, om en tredje part har utfärdat fakturan och även vid självfakturerings.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011 [Dokumenthänvisning: A -5](#)

Ämne: Innehållets integritet

Hänvisning: Artikel 233.1 fjärde stycket

"Innehållets integritet" avser att det innehåll som krävs enligt detta direktiv inte har ändrats.

Kommentarer:

I momsdirektivet anges det av fakturans innehåll vars integritet måste säkerställas.

Såväl den beskattningsbara person som mottar en leverans av varor eller utnyttjar en tillhandahållen tjänst som den beskattningsbara person som levererar varan eller tillhandahåller tjänsten är skyldig att säkerställa innehållsets integritet i en faktura. De kan antingen oberoende av varandra välja hur de ska uppfylla detta krav, eller tillsammans komma överens om hur de ska säkerställa att innehållet är oförändrat, till exempel genom att använda en viss teknik som elektroniskt datautbyte eller en avancerad elektronisk signatur. Den beskattningsbara personen kan välja om han eller hon till exempel vill tillämpa administrativa kontroller som skapar en tillförlitlig verifieringskedja mellan en faktura och en leverans eller ett tillhandahållande eller en viss teknik för att fullgöra denna skyldighet.

Att fakturans innehåll inte har ändrats (innehållets integritet) handlar inte om en elektronisk fakturas format. På villkor att fakturans innehåll som krävs enligt momsdirektivet inte har ändrats får innehållsets format konverteras till andra format. Detta innebär att mottagaren eller en tillhandahållare av tjänster som agerar för mottagarens räkning får konvertera de elektroniska uppgifterna eller presentera dem på ett annat sätt som passar in i det egna it-systemet, eller anpassa formatet till tekniska förändringar över tiden.

Om en beskattningsbar person har valt att uppfylla kravet på innehållsets integritet genom att använda en avancerad elektronisk signatur, måste ändringen registreras i verifieringskedjan om fakturan konverteras från ett format till ett annat.

Även om medlemsstaterna tillämpar det alternativ som anges i artikel 247.2 och kräver att fakturorna ska lagras i den form som de ursprungligen översändes eller ställdes till förfogande i, oavsett om detta skedde i pappersform eller elektroniskt, kan en fakturas format ändå ändras.

I det här sammanhanget avser fakturans form typen av faktura (pappersfaktura eller elektronisk faktura), och formatet avser hur en elektronisk faktura presenteras. En formatändring kan vara en ändring av datumangivelsen, t.ex. dd/mm/åå till åååå/mm/dd, eller av själva filtypen, t.ex. xml.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011 [Dokumenthänvisning: A -6](#)

Ämne: Läslighet

Hänvisning: Artikel 233.1 första och andra stycket

*Ursprungets äkthet, innehållets integritet och **läsbarheten** vad gäller en faktura ska, oavsett om det gäller en pappersfaktura eller en elektronisk faktura, säkerställas från tidpunkten för utfärdandet till dess att lagringsperioden löper ut.*

*Varje beskattningsbar person ska fastställa hur ursprungets äkthet, innehållets integritet och **läsbarheten** vad gäller fakturan ska säkerställas. Detta kan uppnås med hjälp av administrativa kontroller som skapar en tillförlitlig verifieringskedja mellan en faktura och en leverans eller ett tillhandahållande.*

Kommentarer:

Läsbarhet innebär att fakturan ska vara människoläsbara. Den måste vara fullt läsbar till dess att lagringsperioden löper ut. Fakturan ska vara utformad på ett sådant sätt att alla momsuppgifter fullt läsbara, antingen på papper eller på en skärm, utan att man behöver göra några detaljerade kontroller eller tolkningar. EDI-meddelanden, xml-meddelanden och strukturerade meddelanden i originalformat anses till exempel inte vara människoläsbara (efter konvertering kan de dock anses som människoläsbara – se nedan).

För elektroniska fakturor anses detta krav vara uppfyllt om fakturan på begäran kan ställas till förfogande inom en rimlig tidsperiod, utan otillbörligt dröjsmål och på samma sätt som krävs i artikel 245.1 – även efter konvertering – i fullt läsbar form på en skärm eller genom utskrift. Det ska vara möjligt att jämföra den elektroniska originalfilen och det läsbara dokument som ställs till förfogande för att kontrollera att uppgifter inte har ändrats.

För att säkerställa läsbarhet bör en passande och tillförlitlig läsare för fakturor i elektroniskt format finnas tillgänglig till dess att lagringsperioden löper ut.

En elektronisk fakturas läsbarhet från tidpunkten för utfärdandet till dess att lagringsperioden löper ut kan säkerställas på valfritt sätt, men avancerade elektroniska signaturer och elektroniskt datautbyte är, vilket anges i artikel 233.2, inte tillräckliga i sig för att säkerställa läsbarhet.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011 [Dokumenthänvisning: A -7](#)

Ämne: Olika sätt att säkerställa ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarhet

Hänvisning: Artikel 233.1 andra stycket

Varje beskattningsbar person ska fastställa hur ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarheten vad gäller fakturan ska säkerställas. Detta kan uppnås med hjälp av administrativa kontroller som skapar en tillförlitlig verifieringskedja mellan en faktura och en leverans eller ett tillhandahållande.

Kommentarer:

Både leverantören/tillhandahållaren och mottagaren får fritt välja hur de ska säkerställa ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarheten vad gäller fakturan. Medlemsstaterna får inte begränsa deras valfrihet i det här sammanhanget.

Om medlemsstaterna utfärdar riktlinjer ska det klargöras att de endast är avsedda att fungera som vägledning och inte begränsar den beskattningsbara personens valfrihet.

I direktiv 2010/45/EU anges tre exempel på förfaranden eller teknik som kan användas (administrativa kontroller som skapar en tillförlitlig verifieringskedja, avancerade elektroniska signaturer eller elektroniskt datautbyte), men även annan teknik eller andra förfaranden får användas om de uppfyller kravet att ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarheten vad gäller fakturan kan säkerställas.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011 [Dokumenthänvisning: A -8](#)

Ämne: Administrativa kontroller

Hänvisning: Artikel 233.1 andra stycket

*Varje beskattningsbar person ska fastställa hur ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarheten vad gäller fakturan ska säkerställas. Detta kan uppnås med hjälp av **administrativa kontroller** som skapar en tillförlitlig verifieringskedja mellan en faktura och en leverans eller ett tillhandahållande.*

Kommentarer:

Administrativa kontroller är ett brett begrepp. Administrativa kontroller kan definieras som en process som upprättas, utförs och hålls aktuell av de personer som har ansvaret för detta (ledning, personal och styrelse), och är utformad för att ge en rimlig försäkran om tillförlitlig finansiell rapportering, redovisning och obligatoriska rapporter samt för att garantera efterlevnad av rättsliga krav.

I samband med artikel 233 avses med administrativ kontroll en process som upprättas, utförs och hålls aktuell av en beskattningsbar person, utformad för att ge en rimlig försäkran om leverantörens eller tillhandahållarens identitet (ursprungets äkthet), att momsuppgifterna inte har ändrats (innehållets integritet) och att fakturan är läsbar från tidpunkten för utfärdandet till dess att lagringsperioden har löpt ut.

Administrativa kontroller ska vara proportionerliga till vilken typ av beskattningsbar person det rör sig om samt verksamhetens omfattning och art. Transaktionernas antal och värde samt antal och typer av leverantörer eller tillhandahållare ska också beaktas. I tillämpliga fall ska även andra faktorer beaktas.

Ett exempel på administrativ kontroll är sammankoppling av styrkande dokument. Betydelsen av styrkande dokument beror på olika faktorer, till exempel graden av oberoende mellan utfärdaren av de styrkande dokumenten och den beskattningsbara personen, och vilken vikt som fästs vid dessa dokument i bokföringen. En viktig aspekt av den här typen av administrativa kontroller är att fakturan kontrolleras inom ramen för administrations- och bokföringsprocessen, och inte behandlas som ett oberoende och fristående dokument.

Det är viktigt att komma ihåg att fakturor, vare sig de är i pappersform eller i elektronisk form, vanligen bara är ett dokument som ingår i en uppsättning handlingar (t.ex.

beställning, avtal, transportdokument, betalningsanvisning etc.), och som är relaterad till och dokumenterar en transaktion.

För leverantören eller tillhandahållaren ska fakturan kopplas ihop med beställningen, transportdokumenten och betalningskvittot. För mottagaren ska fakturan kopplas ihop med den godkända beställningen (bekräftelse på köp), leveranskvittot, betalningen och överföringsavin. Dessa dokument är emellertid bara exempel på vanliga förekommande dokument, och även andra dokument kan kopplas ihop med fakturan.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011 [Dokumenthänvisning: A -9](#)

Ämne: Tillförlitlig verifieringskedja

Hänvisning: Artikel 233.1 andra stycket

*Varje beskattningsbar person ska fastställa hur ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarheten vad gäller fakturan ska säkerställas. Detta kan uppnås med hjälp av administrativa kontroller som skapar en **tillförlitlig verifieringskedja** mellan en faktura och en leverans eller ett tillhandahållande.*

Kommentarer:

I redovisningssammanhang kan en verifieringskedja beskrivas som ett dokumenterat flöde av en transaktion: från inledandet, dvs. källdokumentet t.ex. en beställning, till slutförandet, till exempel den slutliga bokföringen i årsbokslutet, och vice versa, som kopplar ihop olika dokument i processen. En verifieringskedja omfattar källdokument, behandlade transaktioner och hänvisningar till kopplingen mellan dessa två.

En verifieringskedja kan anses vara tillförlitlig när kopplingen mellan de styrkande dokumenten och de behandlade transaktionerna är lätt att följa (det vill säga att det finns tillräckligt detaljerade uppgifter för att koppla ihop de två dokumenten), när fastställda förfaranden uppfylls och de processer som faktiskt har skett avspeglas. Detta kan till exempel åstadkommas med hjälp av dokument från en tredje part, t.ex. bankkontoutdrag, dokument från mottagaren eller leverantören/tillhandahållaren (andrapartsdokument) och interna kontroller, t.ex. uppdelning av arbetsuppgifter.

För momsändamål ska en verifieringskedja i enlighet med artikel 233.1 andra stycket skapa en kontrollerbar verifieringskedja mellan en faktura och en leverans eller ett tillhandahållande, så att man kan kontrollera att fakturan avspeglar att en vara faktiskt har levererats eller en tjänst har tillhandahållits.

Den beskattningsbara personen väljer själv hur han eller hon ska visa att det finns en koppling mellan en faktura och en leverans av en tjänst eller ett tillhandahållande av en tjänst. Medlemsstaterna får bistå beskattningsbara personer med rådgivning om hur en tillförlitlig verifieringskedja kan skapas, men denna rådgivning får inte innehålla några obligatoriska krav. Ett exempel kan vara en uppsättning olika dokument, till exempel en beställning, transportdokument och själva fakturan, där verifieringskedjan synliggörs genom att dessa dokument kopplas ihop, eller bara det faktum att det framgår att de tre dokumenten faktiskt hör ihop.

Precis som för administrativa kontroller ska en tillförlitlig verifieringskedja vara proportionerlig till vilken typ av beskattningsbar person det rör sig om samt verksamhetens omfattning och art. Transaktionernas antal och värde samt antal och typer av leverantörer eller tillhandahållare ska också beaktas. I tillämpliga fall kan även andra faktorer beaktas, till exempel redovisnings- och revisionskrav.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011 [Dokumenthänvisning: A -10](#)

Ämne: Avancerad elektronisk signatur och elektroniskt datautbyte (EDI)

Hänvisning: Artikel 233.2

Förutom den typ av administrativa kontroller som beskrivs i punkt 1 är följande exempel på teknik som säkerställer ursprungets äkthet och innehållets integritet i fråga om en elektronisk faktura:

*a) en sådan **avancerad elektronisk signatur** som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer (*) baserat på ett kvalificerat certifikat och skapat av en säker anordning för skapande av signaturer enligt artikel 2.6 och 2.10 i direktiv 1999/93/EG.*

*b) ett **elektroniskt datautbyte (EDI)** enligt definitionen i artikel 2 i bilaga 1 till kommissionens rekommendation 1994/820/EG av den 1 oktober 1994 om juridiska aspekter på elektroniskt datautbyte (**), när det i avtalet om sådant datautbyte föreskrivs användning av förfaranden som säkerställer ursprungets äkthet och uppgifternas integritet.*

Kommentarer:

De två alternativen, avancerad elektronisk signatur och elektroniskt datautbyte (EDI), är bara exempel på elektronisk fakturerings teknik som ska säkerställa ursprungets äkthet och innehållets integritet, och det får inte vara obligatoriskt att använda något av dessa alternativ. Om elektroniska fakturor inte uppfyller kraven i artikel 233.2a eller 233.2b kan de ändå uppfylla kraven för administrativa kontroller i artikel 233.1 andra stycket eller kravet på ursprungets äkthet och innehållets integritet genom en alternativ teknik (till exempel avancerade elektroniska strukturer som inte baseras på ett kvalificerat certifikat) eller förfaranden.

Elektroniskt datautbyte baseras på ett avtal om utbyte av strukturerade uppgifter i enlighet med kommissionens rekommendation 1994/820/EG, och kan avse vilket standardiserat format som helst. Det avser alltså inte bara elektroniskt datautbyte inom administration, handel och transport (Edifact), som bara är ett exempel på sådana format.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011

Dokumenthänvisning: A-11

Ämne: Tidpunkt för utfärdandet till dess att lagringsperioden löper ut

Hänvisning: Artikel 233.1 första stycket

Ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarheten vad gäller en faktura ska, oavsett om det gäller en pappersfaktura eller en elektronisk faktura, säkerställas från tidpunkten för utfärdandet till dess att lagringsperioden löper ut.

Kommentarer:

Den period som ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarheten vad gäller en faktura ska säkerställas är från tidpunkten för utfärdandet till dess att lagringsperioden löper ut. Lagringsperioden fastställs av medlemsstaterna i enlighet med momsdirektivet (artikel 247). Tidsgränsen för utfärdandet av en faktura fastställs också enligt momsdirektivet (artikel 222).

Den beskattningsbara personen måste kunna säkerställa ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarhet vad gäller fakturan när som helst under tiden mellan utfärdandet av fakturan till dess att lagringsperioden löper ut. Eftersom rutinerna förändras med tiden, kan också de metoder som används för att säkerställa ursprungets äkthet och innehållets integritet förändras.

EUROPEISKA KOMMISSIONEN
GENERALDIREKTORATET FÖR
SKATTER OCH TULLAR
Indirekta skatter och skatteförvaltning
Enhet C1: Mervärdesskatt och andra omsättningskatter

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011 [Dokumenthänvisning: B](#)

Ärende: Utfärdande av fakturor

Innehåll

Rättslig grund: Rådets direktiv 2010/45/EU av den 13 juli 2010 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller regler om fakturering

Referensdokument Artiklarna 219a, 220, 221, 222 och 224

Innehåll

1. Artikel 219a – Vilken medlemsstats regler är tillämpliga?
2. Artikel 221.3 – Medlemsstaternas tillämpliga faktureringsregler för varor eller tjänster som är undantagna från skatteplikt
3. Artiklarna 220.2 och 221.2 – Faktureringsregler för finansiella tjänster som är undantagna från skatteplikt (artikel 135.1 leden a–g)
4. Artikel 224.1 – Självfakturering

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011 [Dokumenthänvisning: B-1](#)

Ämne: Vilken medlemsstats regler ska tillämpas?

Referens: Artikel 219a

Utan att det påverkar artiklarna 244–248 ska följande gälla:

1. *Fakturering ska omfattas av de tillämpliga reglerna i den medlemsstat där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster anses ha gjorts i enlighet med bestämmelserna i avdelning V.*

2. *Med avvikelse från punkt 1 ska fakturering omfattas av reglerna i den medlemsstat där leverantören eller tillhandahållaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket leveransen eller tillhandahållandet görs eller, i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, den medlemsstat där leverantören eller tillhandahållaren är bosatt eller stadigvarande vistas, om*

a) leverantören eller tillhandahållaren inte är etablerad i den medlemsstat där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster anses ha gjorts i enlighet med bestämmelserna i avdelning V, eller vars etableringsställe i den medlemsstaten inte medverkar i leveransen eller tillhandahållandet i den mening som avses i artikel 192a, och den person som ska betala mervärdesskatten är den till vilken varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls.

Vid transaktioner då förvärvaren utfärdar fakturan (självfakturering) ska dock punkt 1 tillämpas.

b) leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster inte anses ha gjorts i gemenskapen i enlighet med bestämmelserna i avdelning V.

Kommentarer:

När ett företag levererar varor eller tillhandahåller tjänster till mottagare i andra medlemsstater kan det vara svårt att veta vilken medlemsstats faktureringsregler som ska gälla. För att klargöra vilka regler som gäller och skapa rättssäkerhet för företagen har artikel 219a införts i momsdirektivet.

Syftet med artikel 219 a är att ange tydliga regler för vilken medlemsstat som ska fastställa faktureringsbestämmelserna i samband med momsbelagda leveranser eller tillhandahållanden. Bestämmelserna om lagring av fakturor omfattas inte av de ovannämnda reglerna, men gäller däremot för andra faktureringsregler som rör utfärdande, innehåll eller förenklingsåtgärder för fakturor när medlemsstaterna själva kan välja vilket alternativ de vill tillämpa eller när faktureringskraven fastställts på nationell nivå.

Medlemsstaterna får till exempel själva bestämma om de vill tillämpa alternativet att förlänga tidsperioden för samlingsfakturor eller kräva att fakturor som utfärdats av köparen (självfakturering) ska utfärdas i den beskattningsbara personens namn och för hans eller hennes räkning. Den medlemsstat som tillämpar detta och andra alternativ är den medlemsstat som avses i artikel 219a, om inget annat anges.

När det gäller faktureringskrav som hänvisningen till den tillämpliga nationella bestämmelsen för varor eller tjänster som är undantagna från skatteplikt eller vilken valuta momsbeloppet ska uttryckas i, har medlemsstaterna inga alternativ att välja mellan, men dessa faktureringskrav bör ändå klargöras med hänvisning till respektive medlemsstat. I dessa och andra fall där det krävs lämpliga nationella krav, ska den berörda medlemsstaten vara den som avses i artikel 219a.

Grundregeln är att det är den medlemsstat där leveransen eller tillhandahållandet görs som fastställer faktureringsreglerna.

Det finns emellertid två undantag från grundregeln. Dessa anges i artikel 219a 2a och 2b. Dessa undantag gäller för gränsöverskridande leveranser eller tillhandahållanden som omfattas av omvänd betalningsskyldighet samt leveranser eller tillhandahållanden som är beskattningsbara utanför EU. I dessa fall är det faktureringsreglerna i den medlemsstat där leverantören eller tillhandahållaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket leveransen eller tillhandahållandet görs eller den medlemsstat där leverantören eller tillhandahållaren är bosatt eller stadigvarande vistas som gäller.

Tabellerna i bilagan nedan är inte uttömmande, utan är avsedda att åskådliggöra vilken medlemsstats regler som gäller i olika fall.

De nämnda undantagen gäller inte för leverantörer eller tillhandahållare som inte är etablerade i EU och som levererar skattepliktiga varor eller tillhandahåller skattepliktiga tjänster inom unionen. I de fallen ska alltid den grundläggande faktureringsregeln gälla, det vill säga den medlemsstat där leveransen eller tillhandahållandet görs.

Dessutom gäller grundregeln alltid vid självfakturering: den mottagare som utfärdar fakturan är också skyldig att betala mervärdesskatt enligt förfarandet för omvänd betalningsskyldighet. I sådana fall är det den medlemsstat där leveransen eller tillhandahållandet görs som fastställer faktureringsreglerna.

Om en vara levereras från ett land utanför EU till en EU-medlemsstat, och leveransen leder till en import, ska platsen för leveransen av varan anses vara belägen utanför EU. Eftersom leveransen inte görs inom EU och leverantören inte är etablerad i EU, gäller inte någon medlemsstats faktureringsregler. Dessutom finns det inga faktureringskrav för import av varor till EU.

När mottagaren är skyldig att betala mervärdesskatt enligt förfarandet för omvänd betalningsskyldighet och utser en skatterepresentant i enlighet med artikel 204 i momsdirektivet, ska artikel 219a 2a tillämpas som om mottagaren fortfarande var skyldig att betala mervärdesskatten. Om skatterepresentanten i det fallet också är den som utfärdar fakturan ska detta betraktas som om mottagaren hade utfärdat fakturan, vilket innebär att artikel 219a 1 gäller.

Bilaga

Leverans av varor

Typ av leverans	Medlemsstat eller leverantörens land	Medlemsstat eller mottagarens land	Rörlighet för varor	Medlemsstat eller land där beskattning sker	Medlemsstat som ska tillämpa artikel 219a	Hänvisning till artikel 219a
Inrikesleverans av varor	A	A	A till A	A	A	Punkt 1
Leveranser inom EU som är undantagna från skatteplikt	A	B	A till B	A	A	Punkt 1
Leveranser som inom EU som är undantagna från skatteplikt – självfakturering	A	B	A till B	A	A	Punkt 1
Distansförsäljning	A	B	A till B	B	B	Punkt 1
Gränsöverskridande leverans till privatperson (under fastställd distansförsäljning)	A	B	A till B	A	A	Punkt 1

Andra delen i en triangulär leverans inom EU	B	C	A till C	C	B	Punkt 2a
Mottagaren är skyldig att betala moms enligt artikel 194	A	B	B till B	B	A	Punkt 2a
Gränsöverskridande leverans av gas eller el	A	B	A till B	B	A	Punkt 2a
Exportera	A	Tredjeland	A till tredjeland	A	A	Punkt 1
Leverans utanför EU	A	Tredjeland	Inom tredjeland	Utanför EU	A	Punkt 2b
Import	Tredjeland	A	Tredjeland till A	Utanför EU	Utanför EU	Punkt 1

Tillhandahållande av tjänster

Typ av tillhandahållande	Vara	Tillhandahållarens medlemsstat	Medlemsstat eller mottagarens land	Medlemsstat eller land där beskattning sker	Medlemsstat som tillämpa artikel 219a	Hänvisning till artikel 219a
Allmänt B2B-tillhandahållande av tjänster	44	A	A	A	A	Punkt 1
Gränsöverskridande B2B-tillhandahållande av tjänster	44 och 196	A	B	B	A	Punkt 2a
Gränsöverskridande B2B-tillhandahållande av tjänster och mottagaren utfärdar	44, 196 och 224	A	B	B	B	Punkt 1

fakturan							
Allmänt B2C-tillhandahållande av tjänster	45	A	B	A	A		Punkt 1
Tjänster som är kopplade till fast egendom (egendom i medlemsstat C, ingen omvänd betalningsskyldighet)	47	A	B	C	C		Punkt 1
B2B-tjänster för mottagare utanför EU	44	A	Tredjeland	Tredjeland	A		Punkt 2b
Särskilda B2C-tjänster för mottagare utanför EU	59	A	Tredjeland	Tredjeland	A		Punkt 2b

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011 [Dokumenthänvisning: B-2](#)

Ämne: Medlemsstaternas tillämpliga faktureringsregler för varor eller tjänster som är undantagna från skatteplikt

Hänvisning: Artikel 221.3

Medlemsstaterna får befria beskattningsbara personer från skyldigheten i artikel 220.1 eller artikel 220a att utfärda en faktura för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som dessa utför på medlemsstaternas territorium och som är undantagna från skatteplikt med eller utan rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet i enlighet med artiklarna 110, 111, 125.1, 127, 128.1, 132, 135.1 h–l, 136, 371, 375, 376, 377, 378.2, 379.2 och 380–390b.

Bakgrund:

I artikel 219a fastställs vilken medlemsstats faktureringsregler som ska gälla.

Genom artikel 221.3 ges medlemsstaterna emellertid faktureringsalternativ när leveransen eller tillhandahållandet görs i den medlemsstaten. Det kan uppstå problem om två regler kombineras, till exempel artikel 219a, som anger vilken medlemsstats faktureringsregler som gäller, och artikel 221.3, enligt vilken det är tillåtet för andra medlemsstater att tillämpa alternativ.

Kommentarer:

För en gränsöverskridande leverans som är undantagen från skatteplikt enligt artikel 221.3, där leverantören inte har etablerat sin verksamhet i den medlemsstat där leveransen görs (A), och köparen är skyldig att betala mervärdesskatt (omvänd betalningsskyldighet), är det den medlemsstat där leverantören är etablerad (B) som fastställer faktureringsreglerna (artikel 219a 2a). Den medlemsstat där leveransen görs (A) kan dock befria den beskattningsbara personen från skyldigheten att utfärda en faktura (artikel 221.3). Eftersom denna medlemsstat (A) i det fallet inte är den medlemsstat som fastställer faktureringsreglerna (B), gäller alltid kravet att utfärda en faktura för dessa leveranser.

I ovannämnda fall ska uppgiften ”omvänd betalningsskyldighet” anges i fakturan i enlighet med artikel 226.11a (se även dokumentreferens C3).

Endast när en leverans som är undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 221.3 görs i samma medlemsstat som den som fastställer faktureringsreglerna enligt

artikel 219a, får den medlemsstaten befria den beskattningsbara personen från skyldigheten att utfärda en faktura.

Sammanfattningsvis måste en faktura alltid utfärdas för dessa gränsöverskridande B2B-leveranser som är undantagna från skatteplikt.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011

[Dokumenthänvisning: B-3](#)

Ämne: Faktureringsregler för finansiella tjänster som är undantagna från skatteplikt (artikel 135.1a–g)

Referensdokument Artiklarna 220 och 221

Artikel 220.2

Med avvikelse från punkt 1 och utan att artikel 221.2 påverkas ska utfärdande av faktura inte krävas med avseende på tillhandahållanden av tjänster som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 135.1 a–g.

Artikel 221

Medlemsstaterna får ålägga beskattningsbara personer som etablerat sin verksamhet på deras territorium eller som har ett fast etableringsställe på deras territorium från vilket leveransen eller tillhandahållandet görs en skyldighet att utfärda en faktura med de uppgifter som föreskrivs i artiklarna 226 eller 226b för sådana tillhandahållanden av tjänster som undantas enligt artikel 135.1 leden a–g som dessa beskattningsbara personer utför på medlemsstaternas territorium eller utanför gemenskapen.

Bakgrund:

Grundregeln är att en faktura ska utfärdas för skattepliktiga varor mellan beskattningsbara personer, men medlemsstaterna får tillåta att vissa varor som är undantagna från skatteplikt befrias från denna faktureringsskyldighet.

Genom artikel 135.1 a–g i direktiv 2010/45/EG ändras reglerna för tillhandahållande av tjänster som är undantagna från skatteplikt, så att det inte längre krävs en faktura för sådana tjänster (artikel 220.2), men medlemsstaterna får införa ett faktureringskrav om de vill. Faktura får bara krävas när tillhandahållaren av tjänsten har etablerat sin verksamhet i den medlemsstaten och är beskattningsbar där, eller om tjänsten tillhandahålls utanför EU.

Kommentarer:

Medlemsstaterna får inte kräva att en faktura utfärdas för leveranser eller tillhandahållanden som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 135.1 a–g när en leverantör eller en tillhandahållare – som är etablerad på deras territorium eller

som har ett fast etableringsställe på deras territorium från vilket leveransen eller tillhandahållandet görs – utför en leverans som är beskattningsbar eller ett tillhandahållande som är beskattningsbart i en annan medlemsstat.

När platsen för beskattning och den plats där leverantören eller tillhandahållaren har etablerat sin verksamhet är belägna i samma medlemsstat får den medlemsstaten kräva att en faktura utfärdas i fallen B2B och B2C.

Sammanfattningsvis får alternativet i artikel 221.2 användas för inrikesleveranser samt tillhandahållanden utanför EU, men inte för transaktioner av typen B2B med andra medlemsstater.

Ämne: Självfakturering

Hänvisning: Artikel 224.1

Fakturor får utfärdas av förvärvaren för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som en beskattningsbar person har utfört åt honom, när det finns ett i förväg träffat avtal mellan parterna och på villkor att varje faktura blir föremål för ett förfarande för godkännande av den beskattningsbara person som utför leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster. Medlemsstaterna får kräva att sådana fakturor ska utfärdas i den beskattningsbara personens namn och för hans räkning.

Bakgrund:

Reglerna för självfakturering kommer sannolikt att tillämpas mer enhetligt i och med att många av de alternativ och villkor som medlemsstaterna kan tillämpa tas bort. Även om villkoret om ett i förväg träffat avtal mellan köparen och säljaren och förfarandet för godkännande av varje faktura finns kvar, har hänvisningen till den medlemsstat som ska fastställa dessa villkor och bestämmelser strukits. Detta innebär att det blir nödvändigt att förklara vad som avses med ”ett i förväg träffat avtal” och att ”varje faktura blir föremål för ett förfarande för godkännande”.

Kommentarer:

Villkoren och bestämmelserna för ett i förväg träffat avtal och ett förfarande för godkännande av varje faktura mellan leverantören/tillhandahållaren och mottagaren i enlighet med artikel 224 ska fastställas av de två parterna.

Medlemsstaterna får inte förskriva vilken typ av avtal som ska träffas mellan parterna. Ett ”förhandsavtal” innebär emellertid att avtalet träffas innan en faktura har utfärdats enligt självfaktureringsmetoden. På begäran från skattemyndigheterna måste de två parterna även kunna visa att de har träffat ett avtal på förhand. Med tanke på detta rekommenderas att parterna lagrar dokument som visar att det finns ett på förhand träffat avtal.

Förfarandet för godkännande av varje faktura kan vara explicit eller implicit. Parterna kan enas om och fastställa detta i det avtal de träffar på förhand. Ett annat alternativ är att leverantören av varan eller tillhandahållaren av tjänsten bevisar detta genom att behandla fakturan eller betalningskvittot.

EUROPEISKA KOMMISSIONEN
GENERALDIREKTORATET FÖR
SKATTER OCH TULLAR
Indirekta skatter och skatteförvaltning
Enhet C1: Mervärdesskatt och andra omsättningskatter

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011

Dokumenthänvisning: C

Ärende: Fakturornas innehåll

Bakgrund och innehåll

Rättslig grund: Rådets direktiv 2010/45/EU av den 13 juli 2010 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller regler om fakturering

Referensdokument Artiklarna 91, 226, 226b och 230

Innehåll:

1. Artikel 226.2 – Löpnummer
2. Artikel 226.7a – Kontantmetod
3. Artikel 226.11 – Leveranser och tillhandahållanden som är undantagna från skatteplikt
4. Artiklarna 91 och 230 – Omräkning av mervärdesskattebelopp till nationell valuta
5. Artikel 226b – Förenklade fakturor

Kommentarer:

Kraven på innehållet i en faktura är harmoniserade på EU-nivå, och medlemsstaterna har därför mycket få andra alternativ att välja mellan. De ändringarna som gjorts av fakturans innehåll genom direktiv 2010/45/EU syftar främst till att minska bördorna för företagen. Det är nödvändigt att klargöra dessa ändringar samt de befintliga artiklarna, som även om de inte har ändrats, dock tolkas på olika sätt i medlemsstaterna.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011

Dokumenthänvisning: C-1

Ämne: Löpnummer

Hänvisning: Artikel 226

2. Ett löpnummer baserat på en eller flera serier, som unikt identifierar fakturan.

Kommentarer:

De löpnummer som krävs enligt artikel 226.2 för att unikt identifiera fakturan kan baseras på en eller flera serier, och det får även innehålla alfanumeriska tecken. Det är företaget som bestämmer om man vill använda olika serienummer, till exempel för varje filial eller för varje typ av leverans/tillhandahållande till varje mottagare. Detta omfattar såväl självfakturerings- som fakturor som utfärdats av tredje parter.

Om medlemsstaterna väljer att kräva löpnummer för förenklade fakturor förblir grunden för löpnumren densamma som för en fullständig momsfaktura.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011

Dokumenthänvisning: C-2

Ämne: Kontantmetod

Hänvisning: Artikel 226

7a) Om mervärdesskatten blir utkrävbar vid tidpunkten för betalningens mottagande i enlighet med artikel 66 b och rätten till avdrag uppkommer när den avdragsgilla skatten blir utkrävbar, uppgiften ”kontantmetod”.

Kommentarer:

Kontantmetoden ger leverantören eller tillhandahållaren möjlighet att deklarerat mervärdesskatten under den beskattningsperiod då betalningen för leveransen av en vara eller tillhandahållandet av en tjänst mottas eller utförs. För att köparen ska veta när den inbetalda momsens blir avdragsgill, ska leverantören/tillhandahållaren ange att denne använder sig av ”kontantmetod” på fakturan.

Det finns två villkor som måste vara uppfyllda för att leverantören/tillhandahållaren ska få ange uppgiften ”kontantmetod” på fakturan.

1. Leverantören eller tillhandahållaren uppfyller kraven och tillämpar systemet för kontantmetod.
2. För köparen till en beskattningsbar person som använder denna kontantmetod uppstår rätten till avdrag av mervärdesskatt vid den tidpunkt när leverantören/tillhandahållaren ska betala skatten.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 19/03/2012

Dokumenthänvisning: C-3

Ämne: Leveranser eller tillhandahållanden som är undantagna från skatteplikt

Hänvisning: Artikel 226

11. Vid undantag från skatteplikt, en hänvisning till den tillämpliga bestämmelsen i detta direktiv eller till den motsvarande nationella bestämmelsen eller annan uppgift som anger att leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster är undantagna från skatteplikt.

Kommentarer:

När det gäller leveranser eller tillhandahållanden som är moms fria (Obs! Dessa benämns ibland även som "nollskattesats" vid rätt till momsavdrag) har den beskattningsbara personen möjlighet att hänvisa till den tillämpliga artikeln i momsdirektivet eller i nationell lagstiftning, men kan också välja att hänvisa till någon annan bestämmelse som visar att han eller hon är undantagen från skatteplikt. Om den beskattningsbara personen väljer att hänvisa till en annan bestämmelse, ska ordet "momsfri" vara tillräckligt som en hänvisning till att leveransen av varan eller tillhandahållandet av tjänsten är undantagen från mervärdesskatt. Om så är lämpligt kan även andra formuleringar användas.

Om leveransen eller tillhandahållandet omfattas av omvänd betalningsskyldighet, och samtidigt är moms befriad i den medlemsstat där beskattningen sker, är det tillräckligt att bara ange formuleringen "omvänd betalningsskyldighet" enligt artikel 226 11a.

Ämne: Omräkning av mervärdesskattebelopp till nationell valuta

Referensdokument Artiklarna 91 och 230

Artikel 91.2

Medlemsstaterna ska i stället godta att den senaste växelkurs som offentliggjorts av Europeiska centralbanken vid den tidpunkt då skatten blir utkrävbar används. Omräkning mellan andra valutor än euro ska göras med användande av växelkursen i euro för varje valuta. Medlemsstaterna får kräva att den beskattningsbara personen underrättar dem om att denna möjlighet utnyttjats.

Artikel 230

Beloppen i fakturorna får uttryckas i vilken valuta som helst, under förutsättning att det mervärdesskattebelopp som ska betalas eller justeras anges i den nationella valutan i medlemsstaten, med användning av den omräkningsmekanism som anges i artikel 91.

Kommentarer:

När momsbeloppet i fakturan omräknas i enlighet med artikel 230, och detta görs med bruk av den senaste växelkurs som offentliggjorts av Europeiska centralbanken (ECB), får en medlemsstat som inför ett krav på att den beskattningsbara personen ska underrätta den om att denna möjlighet utnyttjats endast kräva att den beskattningsbara personen meddelar detta en gång innan han eller hon börjar använda ECB:s växelkurs.

En beskattningsbar person är inte skyldig att använda ECB:s omräkningsmekanism för alla fakturor, inte heller i de fall där medlemsstaten i fråga kräver att den beskattningsbara personen meddelar att han eller hon använder ECB:s växelkurs.

Enligt artikel 230 får medlemsstaterna inte införa krav på hänvisningar i fakturan, till exempel använd växelkurs eller omräkningsmekanism, eftersom dessa uppgifter går utöver vad som krävs enligt artikel 226.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011

Dokumenthänvisning: C-5

Ämne: Förenklade fakturor

Hänvisning: Artikel 226b

Vad gäller förenklade fakturor som utfärdas enligt artiklarna 220a, 221.1 och 221.2, ska medlemsstaterna kräva att åtminstone följande uppgifter anges:

- a) Datum för utfärdandet av fakturan.*
- b) Uppgifter för identifiering av den beskattningsbara person som levererat varor eller tillhandahållit tjänster.*
- c) Uppgifter för identifiering av vilken typ av varor som levererats eller tjänster som har tillhandahållits.*
- d) Det mervärdesskattebelopp som ska betalas eller uppgifter som gör det möjligt att beräkna detta.*
- e) När den utfärdade fakturan är en handling eller ett meddelande som betraktas som en faktura enligt artikel 219, en specifik och otvetydig hänvisning till den ursprungliga fakturan samt de specifika uppgifter som ändras.*

De får inte kräva andra uppgifter på fakturor än dem som avses i artiklarna 226, 227 och 230.

Kommentarer:

De förenklade fakturor som beskattningsbara personer får utfärda ska minst innehålla de uppgifter som anges i artikel 226b, men inte samtliga uppgifter enligt artikel 226, eftersom det då inte blir möjligt att uppnå målet att minska bördorna för företagen. Det är inte tillåtet att ange fler uppgifter än dem som krävs enligt artikel 226 på en förenklad faktura.

Detta gäller för förenklade fakturor som är tillåtna i enlighet med artikel 220 när fakturabeloppet inte överstiger 100 euro eller för kreditnotor, i enlighet med artikel 238 efter det att medlemsstaterna har samrått med mervärdesskattekommittén, och i enlighet med artikel 221.1 och 221.2 för leveranser eller tillhandahållanden av typen B2C eller för försäkring och finansiella tjänster som är undantagna från skatteplikt.

Förenklade fakturor är inte tillåtna vid distansförsäljning, förutom vid leverans av varor inom unionen eller vid gränsöverskridande leveranser med omvänd betalningsskyldighet (artiklarna 220a 2 och 238.3).

EUROPEISKA KOMMISSIONEN
GENERALDIREKTORATET FÖR
SKATTER OCH TULLAR
Indirekta skatter och skatteförvaltning
Enhet C1: Mervärdesskatt och andra omsättningsskatter

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011

Dokumenthänvisning: D

Ärende: Lagring av fakturor

Bakgrund och innehåll

Rättslig grund: Rådets direktiv 2010/45/EU av den 13 juli 2010 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller regler om fakturering

Referensdokument Artiklarna 247 och 248a

Innehåll:

1. Artikel 247 – Lagringsperiod
2. Artikel 248a – Översättning och språk som används i fakturan
3. Artikel 247 – Lagringsform

Kommentarer:

När det gäller lagring av fakturor medför direktiv 2010/45/EU inga större ändringar. I vissa fall påverkar dock andra ändringar av faktureringsreglerna, särskilt artikel 233, tolkningen av reglerna om lagring.

I vissa fall behöver även de befintliga reglerna klargöras.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011

Dokumenthänvisning: D-1

Ämne: Lagringsperiod

Hänvisning: Artikel 247.1

Varje medlemsstat skall fastställa den tidsperiod under vilken beskattningsbara personer skall lagra fakturor som avser leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster på dess territorium och den tidsperiod under vilken fakturor som mottas av beskattningsbara personer som är etablerade på dess territorium skall lagras.

Kommentarer:

Medlemsstaterna fastställer lagringsperioden för fakturor i enlighet med artikel 247.1. Artikel 219.a gäller inte för lagring av fakturor.

Medlemsstaterna får endast fastställa den tidsperiod under vilken beskattningsbara personer ska lagra fakturor som avser leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster på dess territorium. En leverantör eller en tillhandahållare som levererar varor eller tillhandahåller tjänster i en annan medlemsstat, till exempel enligt förfarandet för omvänd betalningsskyldighet, ska följa lagringsreglerna i den medlemsstat där leveransen eller tillhandahållandet görs.

För en beskattningsbar person som mottar en leverans eller tillhandahålls en tjänst fastställs dessutom lagringsperioden av den medlemsstat där företaget i fråga är etablerat.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011

Dokumenthänvisning: D-2

Ämne: Översättning och språk som används i fakturan

Hänvisning: Artikel 248a

För kontrolländamål och vad gäller fakturor som avser leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster på deras territorium och fakturor som mottas av beskattningsbara personer som är etablerade på deras territorium, får medlemsstaterna, i fråga om vissa beskattningsbara personer eller i vissa fall kräva översättning till deras officiella språk. Medlemsstaterna får emellertid inte införa något allmänt krav på att fakturorna ska översättas.

Kommentarer:

Språk som används i fakturan

I momslagstiftningen föreskrivs inte att något särskilt språk ska användas. Om ett annat språk än medlemsstaternas officiella språk används får detta inte begränsa avdragsrätten endast på grund av det språk som används i fakturan. I vissa fall kan översättningar dock krävas vid revision.

Översättning av fakturor

När det medlemsstaternas möjlighet att enligt artikel 248a kräva att fakturor översätts får detta bara avse specifika fakturor eller fakturor som utfärdats av vissa beskattningsbara personer som det anses nödvändigt att granska. Medlemsstaterna får inte på förhand införa något allmänt krav om att alla fakturor, till exempel en viss typ av faktura eller fakturor från en viss beskattningsbar person, ska översättas till ett nationellt språk.

Skapad: 05/10/2011 Senast redigerad: 05/10/2011

Dokumenthänvisning: D-3

Ämne: Lagringsform

Hänvisning: Artikel 247.2

För att se till att kraven i artikel 233 uppfylls får den medlemsstat som avses i punkt 1 kräva att fakturorna lagras i den form som de ursprungligen översändes eller ställdes till förfogande i, oavsett om detta skedde i pappersform eller elektroniskt. Om fakturorna lagras elektroniskt får medlemsstaten dessutom kräva att de uppgifter som säkerställer ursprungets äkthet och innehållets integritet hos fakturan, i enlighet med artikel 233, också ska lagras elektroniskt.

Kommentarer:

I enlighet med artikel 247.2 får medlemsstaterna kräva att fakturorna lagras i den form som de ursprungligen översändes i. Detta innebär att de får kräva att pappersfakturer ska lagras i pappersform och elektroniska fakturer ska lagras elektroniskt.

När det gäller elektroniska fakturer innebär detta emellertid inte att formatet inte får ändras, vilket ofta kan vara nödvändigt allteftersom lagringstekniken utvecklas. Alla ändringar av formatet måste dock uppfylla de krav som anges i artikel 233.1.

Om fakturorna lagras elektroniskt får medlemsstaten i enlighet med artikel 247.2 kräva att de uppgifter som säkerställer ursprungets äkthet och innehållets integritet hos fakturan också ska lagras elektroniskt. Om den beskattningsbara personen använder en avancerad elektronisk signatur eller ett elektroniskt datautbyte är de uppgifter som säkerställer ursprungets äkthet och innehållets integritet de uppgifter som är kopplade till dessa två tekniker. .

Om den beskattningsbara personen använder administrativa kontroller som skapar en tillförlitlig verifieringskedja mellan fakturan och leveransen av en vara eller tillhandahållandet av en tjänst, är de relevanta uppgifterna de som anges i de styrkande dokumenten. I enlighet med artikel 233 är det dock företaget som bestämmer hur ursprungets äkthet och innehållets integritet ska säkerställas.

För pappersfakturer får den beskattningsbara personen välja att lagra de styrkande dokumenten elektroniskt, men skattemyndigheterna kan inte kräva att denne gör det. Myndigheterna får inte heller kräva att styrkande dokument i elektronisk form ska lagras i pappersform.

Beskattningsbara personer kan som ett led i sina administrativa kontroller lagra uppgifter om de kontroller som de utför för att jämföra de styrkande dokumenten och fakturan, men detta krävs inte för momsändamål.